

11. ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ

πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·  
 αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς εἴσης  
 ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς.  
 ἦ τοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς, 510  
 αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·  
 Νέστωρ ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νικάσκομεν οἴω.  
 αὐτὰρ ὅτ' ἐν πεδίῳ Τρώων μαρναίμεθ' Ἀχαιοί,  
 οὐ ποτ' ἐνὶ πληθυὶ μένεν ἀνδρῶν οὐδ' ἐν ὀμίλῳ,  
 ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ δὲ μένος οὐδενὶ εἴκων· 515  
 πολλοὺς δ' ἀνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτήτι.  
 πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,  
 ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν,  
 ἀλλ' οἶον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῶ,  
 ἦρω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι 520  
 Κήτειοι κτείνοντο γυναίων εἵνεκα δώρων.  
 κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον μετὰ Μέμνονα δῖον.  
 αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, δὲν κάμ' Ἐπειός,  
 Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,  
 ἡμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι· 525  
 ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἠγήτορες ἠδὲ μέδοντες  
 δάκρυνά τ' ὠμόργυνντο τρέμον θ' ὑπὸ γυῖα ἐκάστου·  
 κεῖνον δ' οὐ ποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν  
 οὔτ' ὠχρήσαντα χροῖα κάλλιμον οὔτε παρειῶν  
 δάκρυν' ὀμορξάμενον· ὁ δὲ με μάλα πόλλ' ἰκέτευεν 530  
 ἱππόθεν ἐξέμεναι, ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην  
 καὶ δόρυ χαλκοβαρές, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.